Uvijek kada čitam ovaj članak navru mi suze na oči. I svaki put znam da je Gospodin uz mene. Jer to su SUZE POKAJNICE. To su suze koje, kako god to čudno zvuči, želim svakome od vas. Da ih plačete iz dana u dan. Kada će te plakati suze pokajnice srce će vam "gorjeti', osjećat ćete toliku toplinu. Pa naravno da tako mora biti kada je Gospodin tu uz vas. Koliko je silnih godina Gospodin bio uz mene a ja ga nisam ili sam ga jako slabo osjećao. Ali on je bio uporan. On je mene ljubio. A mi ljudi mislimo da je ljubav prolazna, da se može kupiti, preboljeti, zaboraviti. Da, naša ljudska ljubav možda da. Pa čak i ona ne ako je prava. Ali Božja ljubav sigurno ne. A nas Gospodin zove i treba da mi pronosimo i svjedočimo Njegovu ljubav koju On ima prema nama i svim ljudima. Da, prema svim ljudima, čak i prema onima koji kažu da im ne treba Bog, da ga ne žele i da žele ići u pakao. Pronosite i svjedočite i vi tu ljubav, Gospodin će uvijek biti uz vas.

"MOJA SVJEDOČANSTVA O GOSPODINU

Dugo ovo nosim u sebi. Skupljalo se iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu. Htio sam sve to podijeliti s nekim ali sam uvijek osjećao da mi za to treba unutrašnji mir, da misli moraju biti mirne, bez odvlačenja pažnje. Međutim, kada čovjek hoće s nekim podijeliti svoje susrete vezane uz GOSPODINA onda, kada za to dođe vrijeme, riječi same teku bez obzira na vanjske utjecaje.

ČUDNI SU PUTEVI GOSPODNJI. Bilo me malo strah napisati ove riječi a da ne uvrijedim Gospodine jer sam ih prije često koristio bez veze i na huljenje protiv Gospodina. Međutim, shvatio sam da je ovo pravo mjesto i pravo vrijeme da ih napišem. Da, čudni su puti Gospodnji. Dogodi se onako kako je njemu milo. Ali ne bez našeg učešća. Gospodin neće dolaziti ako ga mi ne tražimo. Na razne načine. Netko ga traži molitvom, netko suzama, netko jadom, netko unutrašnjom borbom a za neke je Gospodin sam odredio njihove pute jer ima za njih posebne zadatke. BLAGO NJIMA.

Ja sam ga tražio odjedanput na više načina. Molitvom, u suzama, rastrgane duše. I on je došao. Ali ne želim to sada podijeliti s vama mada se taj događaj zbio prije godinu dana. želim

svjedočiti o događajima prije i poslije toga.

Prvi događaj kojeg se sjećam kao mojeg susreta s Gospodinovim znakovima bio je kada sam imao 23-24 godine. danas znam da je to bio Gospodinov znak. Tada to nisam znao. Supruga i ja, kao cura i dečko te moja sestra i budući šogor, isto kao cura i dečko, bili smo te godine na najvećem "proščenju" u našem kraju, slavlju, povodom dana Svetog Roka. Oko crkve Svetog Roka natiskali su se štandovi s raznim stvarima, šatori sa ugostiteljskom ponudom itd. Stajali smo nas četvero nedaleko od ulaza u crkvu. Bilo je mnoštvo ljudi. U jednom trenutku iz toga mnoštva pristupila nam je jedna žena, predstavila se kao gatara koja gata iz dlana te nas je pitala da nam gata iz dlana. Mi smo to prihvatili kao zezanciju te smo rekli da nemamo novaca. A ona je rekla da će meni besplatno gatati neka joj samo dam dlan. Ja sam joj dao svoj dlan i ta žena mi je, gledajući u dlan, rekla "Oženit ćeš se s ženom sa imenom koje počinje sa slovom A, imat ćete dvoje djece, doživjet ćeš u životu tešku nesreću ali sve će se dobro završiti a u drugom dijelu života imat ćeš novaca". Ona je to izrekla i otišla. Mi smo sve to kroz zezanje prokomentirali ali mene je nešto kopkalo, ja sam htio još osjećao sam da ju još nešto moram pitati, platit ću joj da mi još nešto rekne. Ostavio sam ovo troje i otišao sam ju tražiti. Sve sam obišao, oko crkve, oko štandova. Nisam ju našao. Ostao sam zbunjen. To mi se već onda duboko usjeklo u sjećanje. Nisam baš od onih koji dobro pamte detalje iz prošlosti ali ovo sam dobro spremio u sebi. Danas znam zbog čega. GOSPODIN MI JE VEĆ ONDAODREDIO PUT. O, kako su ovo velike riječi. Ja se svim srcem i dušom nadam da su istinite. Jer to bi značilo da će mi Gospodin dopustiti da mu služim.

Prošle su 23-24 godine od onda. Sve se obistinilo. Oženio sam se Anicom, dobili smo dvoje prekrasne djece, dogodio mi se zatvor ali sve je dobro ispalo JER SAM SE VRATIO GOSPODINU. Što se tiče novaca do sada mi ih nije manjkalo ali mislim da je Gospodin pod riječju "novac" mislio na neke druge blagodati koje bi trebao imati u drugom dijelu svojeg života a ne na novac. Ja se toplo nadam da je tako.

Danas znam da je to bio Gospodinov znak za mene. Predvidio mi je sve dobro. A kako sam mu ja vratio. Sve daljnje godine ja sam se udaljavao od njega. On je svoje ispunio. A ja.- Stotinu misli mi sada prolazi kroz glavu o tome kako sam vrijeđao Gospodina, ranjavao mu srce i umjesto da mu pomognem nositi križ kojeg je on nosio za sve naše grijehe ja sam mu još dodavao i dodavao svoje grijehe. O Bože, o Gospodine, oprosti mi.

Drugi znak Gospodinov koji mi se urezao u pamćenje dogodio mi se nakon mojeg osobnog obraćenja i pokajništva. Htio sam se približiti Gospodinu te pokušati okajati svoje grijehe koje sam činio protiv njega. Mislio sam da ću to moći. Zadao sam si pokoru, osim molitvi koje su mi odredili svećenici kod ispovjedi, da ću na koljenima proći Križni put na brdu Kalvarija u svetištu

Majke Božje Bistričke, u Mariji Bistrici. Došao sam pun želje da izvršim zadanu si pokoru te sam kleknuo na početak Križnog puta i odlučio krenuti, onako na koljenima. Najedanput , sav moj grijeh se spustio na moja pleća. NISAM SE MOGAO POMAKNUTI. Ni centimetar. TADA SAM SHVATIO KOLIKI JE MOJGRIJEH. Gospodin mi je pokazao. Ali ne zato da me uplaši nego da me privuče na pokajanje. Pokušao sam se pomaknuti. Barem nekoliko metara. Nisam mogao. Vjernici koji su onuda prolazili kriomice su me gledali, zašto klečim na početku Križnog puta. A ja se nisam mogao pomaknuti. Nakon 10-tak minuta klečanja počela je padati kiša, moje suze su tekle zajedno s kišom, a ja se nisam mogao pomaknuti. U jednom trenutku sam se odlučio dići i sjeo sam na prvu klupu. Sve više sam iznutra osjećao neku snagu. GOSPODINU JE STALO DO MENE. DAO MI JEZNAK. Nakon toga sam po kiši, sa svim ostalim vjernicima, prohodao Križni put uz zajedničku molitvu. Čak mi je jedna gospođa ponudila kišobran. A ja sam joj se uz smiješak zahvalio. Nije mi trebao kišobran MENI JE SVIJETLILO SUNCE. Drugi put sam prošao sam Križni put klečeći uz molitvu pred svakom postajom Križnog puta. Osjetio sam da mi Gospodin oprašta moje grijehe kako se otvaram prema njemu i priznajem svoje slabosti i grijehe. No znam, još je dug put do mojeg otupljenja i nije mi važno da li ću uspjeti u tome. Ja ću se truditi a GOSPODIN JE MILOSRDAN I PRAVEDAN I NEKA BUDE VOLJA NJEGOVA.

Treći Gospodinov znak dogodio mi se negdje nakon drugog znaka jer sam bio u svojoj velikoj duhovnoj obnovi, punoj pokajništva. Nakon otvaranja duše i srca prema Gospodinu htio sam mu nekako uzvratiti, htio sam da me nekako uputi u svoj plan za mene. Razmišljao sam i zaključio da i sigurno i ja imam neko poslanje, da i za mene Gospodin ima svoj plan. Želio sam znati što je to, da li sam ga već izvršio ili ga tek trebam izvršiti ili nešto treće. Znao sam da mi Gospodin nije bez veze dao razne sposobnosti nego bih ja vjerojatno trebao za njega učiniti više od drugih. I jednostavno sam odlučio da ću o tome pitati svećenika, produženu Gospodinovu ruku ovdje na zemlji, u Njegovoj crkvi, prilikom ispovjedi. I tako sam na kraju ispovjedi svojih grijeha rekao svećeniku da me još nešto muči. On me pitao da što bi to bilo. Ja sam mu rekao da znam da Gospodin za svakog od nas ima neki zadatak u životu a ja bih htio znati koji je moj zadatak, koje je moje poslanje i da li sam ga već izvršio ili ga tek trebam dobiti. Imao sam vjeru, otvorio sam srce i dušu i čekao odgovor od Gospodina. I svećenik mi kaže "Daleko od toga da si ti svoje poslanje izvršio, nisi. Tvoj zadatak i tvoje poslanje je – BUDI POŠTEN ČOVJEK". I kad mi je to rekao bio sam malo razočaran. Sada je meni, koji sam toliko toga htio učiniti za Gospodina, zadatak da budem pošten čovjek. Pa kao da je to nešto posebno. Čak sam malo posumnjao da Gospodin nije čuo moje pitanje i dvojbu nego mi je svećenik onako ljudski rekao što bi trebao činiti svaki vjernik u svojem životu. Ali, osjećao sam "da tu nešto ne štima". Nešto mora biti jer sam sa svojom dvojbom došao u kuću od GOSPODINA, otvorio mu srce i dušu i tražio njegov savjet. Kada tako dođeš Gospodinu on će ti uvijek dati odgovor. I onda sam počeo razmišljati o tim riječima. BUDI POŠTEN ČOVJEK. Pa sam razmišljao o svojem životu, o našem društvu i načinima njegovog funkcioniranja, o novcu i materijalnim stvarima koje su središte oko kojeg se sve vrti, itd. Iz dana u dan počeo sam shvaćati kako je teško moje poslanje i zadatak koji mi je Gospodin namijenio. Pa ja sam i radi kaznenog djela mita završio u zatvoru. S druge strane, ako ja kroz svoj život uspijem izvršiti zadano mi poslanje i svoj zadatak, moći ću pozitivno utjecati na puno ljudi u svojoj obitelji, među svojim prijateljima, na poslu, u svakodnevnom životu, itd. O KAKO JE VELIKO MOJE POSLANJE. O KAKO JE VAŽAN I

TEŽAK MOJ ZADATAK. Stane u tri riječi predstavlja cijeli moj budući život i živote ljudi oko mene. Ponovno sam dobio GOSPODINOV ZNAK. On je uz mene a ja ću se svake večeri moliti da mi dade snage da izvršim zadano mi poslanje.

Evo, htio sam ovo moja svjedočanstva, GOSPODINOVE ZNAKOVE, podijeliti s vama. Bilo ih je još, većih ili manjih. Ako ću osjetiti poziv i njih ću podijeliti s vama. U SLAVI I NA HVALU NAŠEM GOSPODINU.